

[Poul Dam.]

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde i dag behandlet alle disse sager, og jeg kan her efter på et enigt udvalgs vegne afgive følgende:

Indstilling.

1. Fru Tove Jørgensen godkendes som ordinært medlem af folketinget fra og med i dag, den 7. oktober 1976.
2. Politiasistent J. P. Egebjærg Andersen, administrerende direktør Ivar Lykke Kristensen, kontorassistent, fru Jette Boutrup, generalsekretær Jens Kristian Pedersen, kommunelærer fru Nana Mikkelsen, forbundssekretær Hans Jørgen Jensen og grosserer Tandrup Jensen godkendes som midlertidige medlemmer af folketinget fra og med i dag, den 7. oktober 1976.
3. Gårdejer Hans Chr. Jepsen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 9. oktober 1976.
4. Socialrådgiver, fru Alice Faber og cand. merc. Lars Abel godkendes som midlertidige medlemmer af folketinget fra og med den 11. oktober 1976.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmig med 129 stemmer.

Man vendte herefter tilbage til dagsordenens punkt 42, der var:

Forhandling om statsministerens redegørelse ved folketingets åbning.

(Redegørelse nr. I. Redegørelsen givet 5/10 76).

Forhandlingen genoptoges.

Knud Jespersen (DKP):

På mange måder tror jeg, denne åbningsdebat bærer præg af, at vi for nylig har behandlet det såkaldte augustforlig. Navnlig statsministerens tale og hr. Kjeld Olesens bemærkninger gjorde et overvældende dybt indtryk på mig, navnlig ved det, de ikke sagde. Det var da en glæde at konstatere, at måske er selvransagelsen begyndt i socialdemokratiet, så man forstår, at det faktisk ikke er så godt, alt det man går og laver.

Naturligvis kan man give naturen skylden og sige: nå ja, vi ville det bedste, men der kom det

ringeste ud af det, og det er altså ikke vores skyld. Det må så navnlig være kristeligt folkeparti eller måske de radikale eller hvem ved jeg, der skal have skylden.

Statsministeren havde en tale, der indeholdt tre hovedelementer eller mangel på samme. Et af hovedelementerne var, at der var ingen form for perspektiv. Det gør naturligvis én meget bedrøvet, at en statsminister udgået fra et arbejderparti i den grad kan holde en perspektivløs tale.

Der var lidt forventede forhåbninger. Dem har statsministeren jo haft nogle af i tidens løb. En af dem var, at i 1975 skulle alle mennesker være i arbejde, det blev forkyndt voldsomt og dramatisk på forsiden af Aktuelt. I går var der altså lidt forventede håb om, at man nu havde stabiliseret sig, og hvis jeg skal sammenholde det med den diskussion, statsministeren og hr. Glistrup gennemførte, så må man sige, at stabiliseringsniveauet drejer sig omkring 100.000 arbejdsløse, og det kan næppe en tidligere forbundsformand for Specialarbejderforbundet kalde stabilisering i sit inderste.

En tredje ting, som også var en mangel, men som bør fremhæves i statsministerens åbnings-tale, var, at der ikke var noget, der minder om konkrete forslag til en effektiv indsats til bekæmpelse af de store problemer, vi har.

Naturligvis kan man godt dingle videre på den måde. Det er bare et spørgsmål om, hvor lang tid befolkningen kan holde til det. Man kan også godt forklare gang på gang, at man er de store realisternes politiske parti, og at man skal arbejde til midten, det vil sige til højre over midten. Det, der står tilbage, er, at man jo kan komme med alle disse erklæringer fra nu af og til dommedag, men hvis ikke man gør noget, så har vi stadig denne håbløse situation, at arbejdsløsheden er stor, vedvarende og permanent. Arbejdsløshed er et spørgsmål om at forkaste mennesker; det er 100.000 levende mennesker, man simpelt hen gør overflødige, 100.000 mennesker, man rammer med en voldsom psykisk og også fysisk belastning. Engang var det jo sådan, at man skulle stemme på socialdemokratiet for at kunne sikre, at folk kom i arbejde. Engang var det også sådan, at socialdemokratiet sagde, at de stillede arbejdsløsheden over betalingsbalanceunderskuddet. I dag har vi over 100.000 ledige.

Jeg siger ikke, at det ene er socialdemokratiets fejl, men det, der er socialdemokratiets fejl i denne sag, er, at man ikke gør noget, ligesom